

[Socialministeren]

I forbindelse med det foreliggende lovfor-
slag vil jeg gerne præcisere, at ansvaret for
den sociale forvaltning i kommunerne efter
bistandsloven og den sociale styrelseslov stadi-
g er placeret hos de folkevalgte kommunale
organer, og jeg kan godt være bange for,
at den foreslåede høringspligt i nogen grad
vil kunne forflygtige dette ansvar.

Samtidig vil jeg gerne pege på de afgræns-
ningsproblemer, som forslaget indebærer. I
forslagets § 4 er det nævnt, at forbrugerrådet
skal høres i spørgsmål af mere generel eller
principiel karakter, men hvilke spørgsmål er
så generelle og principielle, at de er omfattet
af høringspligten, og hvem bestemmer, hvilke
spørgsmål der omfattes af denne pligt? Det
må vel i sidste ende, også efter det forelig-
gende forslag, være kommunalbestyrelsen,
der træffer beslutning om omfanget af sam-
arbejdet, og dermed bygger også dette forslag
i virkeligheden på frivillighedens princip.

I forslagets § 2 er omtalt sammensætning-
en af forbrugerrådet. Der er i bemærkning-
erne til denne bestemmelse nævnt eksem-
pler på relevante organisationer. Så vidt jeg
har forstået forslagets § 3, beror også udvæl-
gelsen af de persongrupper, der må antages
at have et rimeligt krav på repræsentation, i
et vist omfang på kommunalbestyrelsens
skøn. Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at
mere end 9 organisationer har dette rimelige
krav på repræsentation, henvises organisatio-
nerne til i fællesskab at vælge 9 repræsentan-
ter. Hvordan har man tænkt sig at løse pro-
blemet, hvis organisationerne ikke kan blive
enige om denne udvælgelse? I videste for-
stand vil samtlige kommunens borgere vel
kunne siges at være brugere af det sociale
system, og hvad ville da være mere naturligt
end at betragte de kommunale organer, der
jo er valgt af kommunens borgere, som for-
brugerrepræsentation?

Jeg kan i den forbindelse nævne, at der i
det forslag, som var til første behandling i
sidste uge, om ændring af bistandsloven
m. fl. love i forbindelse med udlægning af
særforsorgen, er foreslået indført en bestem-
melse i den sociale styrelseslov, der giver so-
cialministeren mulighed for at fastsætte ret-
ningslinjer for oprettelse af rådgivende for-
brugerorganer i amtet efter forhandling med
de kommunale organisationer og De samvir-
kende Invalideorganisationer.

Der er dog her tale om helt anderledes
afgrænsede persongrupper, nemlig handicap-
organisationerne, og samtidig er det menin-
gen, at retningslinjerne for samarbejdet skal
udarbejdes efter grundige overvejelser, f. eks.
omkring problemerne om afgrænsningen af
det saglige område.

Endelig vil jeg gerne lige pege på, at bi-
standsloven og de tilhørende cirkulærer i
forvejen indeholder bestemmelser om en for-
brugerrepræsentation, f. eks. i form af bebo-
erråd på plejehjem og forældrerepræsentati-
on i daginstitutioner for børn.

På denne baggrund finder jeg det rimeligt
at afvente erfaringerne fra de forbrugerråd,
der efter de eksisterende regler allerede er
eller er ved at blive etableret rundt om i lan-
det, samt erfaringerne fra de forbrugerråd,
der tænkes etableret i forbindelse med sær-
forsorgens udlægning. Jeg kan derfor ikke på
nuværende tidspunkt tilslutte mig forslaget i
den foreliggende form.

Tove Frederiksen (S):

Jeg kan dele forslagsstillernes ønske om,
at bistandsloven skal fungere godt for sam-
fundet og for den enkelte borger. Sandheden
om den ting er, at det gør den stort set også.
Dette lovforslag, der går ud på at oprette
sociale forbrugerråd, er tilsyneladende ment
som en stramning af en bestemmelse, man
allerede har om, at en bredere kreds af for-
brugerrepræsentanter kan inddrages til sam-
men med socialudvalget at drøfte spørgsmål
af generel eller principiel karakter. Hvis for-
slaget skulle følges med nedsættelse af en
fast gruppe på 9 medlemmer, vil det sikkert
komme til at virke højst forskelligt de enkelte
steder, i nogle tilfælde som et underudvalg af
socialudvalget, hvor ansvarsfordelingen let
kunne blive vanskelig at placere. De 9 perso-
ner kan være et vilkårligt tal, men hvis flere
end 9 organisationer ønsker at deltage, kan
det blive vanskeligt at afgøre, hvilke der er
mest berettigede til at være med, og svært at
finde ud af, hvem der skal træffe afgørelsen.

I dag er der mulighed for at høre forbru-
gerrepræsentanter i enkelte spørgsmål, hvis
en kommunalbestyrelse eller et socialudvalg
har behov for det. Samtidig er man mange
steder i gang med at etablere et eller flere
forbrugerråd efter de eksisterende regler, af-